

seende vilde vække Modstand mod hele Skolelægeordningen, som først et gennemført Oplysningsarbejde blandt Forældrene kunde overvinde" og derfor afskyder dette Spørgsmaal til Afgørelse i det for hver By eller Amt udstedte Reglement, maa Ministeriet tværtimod mene, at en Skolelægeordning, der ikke tager direkte Sigte paa at være et Led i Kampen mod Tuberkulosen, vil være forfejlet, og at den systematiske Tuberkuloseundersøgelse, som alle Børn herefter vil være underkastet, netop vil være egnet til at skaffe Skolelægeordningen en god Start og en Tilslutning fra vide Kredse, som den maaske ellers vilde undvære.

Det behøver jo nemlig ikke nærmere at paavises, hvor vigtigt det er, at et Tuberkuloseangreb i Barnealderen erkendes paa et tidligt Tidspunkt, hvor Mulighederne for fuldstændig Helbredelse er størst; det er dernæst af Vigtighed, at man i saa høj Grad som gørligt kan undgaa de beklagelige Tilfælde af Smitteoverføring i Skolen, som Samlingen af de mange Børn skaber Jordbund for.

Dernæst skal bemærkes, at man med Hensyn til Københavns Kommune har ment i Loven at kunne udtale, at Ordningen af Skolelægevæsenet i Kommunen ganske kan overlades til de kommunale Myndigheders Afgørelse. København har allerede et Skolelægevæsen, der er ordnet paa udmærket Maade, og der er derfor ingen Grund til at give særlige Regler herom; for København vil nærværende Forslag derfor nærmest blive en Tilskudslov, og det samme gælder for den Række af Kommuner, der allerede har ordnet deres Skolelægevæsen paa tilfredsstillende Maade, før Loven paalægger dem dette som Pligt.

Med Hensyn til Statens Gymnasieskoler og disses Elever, har man anset det for rigtigst, at Udgifterne til Skolelægetilsynet helt afholdes af Statskassen, idet disse Skoler i saa høj Grad er Oplandsskoler, at det ikke synes naturligt at lade den Kommune, hvori Skolen ligger, deltage i Udgifter til Tilsynet med disse Børn.

Dette gælder derimod ikke Øvelses-skolerne ved Statsseminarierne, der paa ganske anden Maade er Dele af det kommunale Skolevæsen.

Med Hensyn til de enkelte Bestemmelser i Loven, bemærkes følgende:

Til § 1.

Der foreslaas ved denne Bestemmelse indført Skolelægetilsyn ved alle Skoler, saavel Folkeskoler som Fortsættelsesskoler og højere Skoler, hvad enten de er Stats-

skoler, kommunale Skoler eller private Skoler. I Erkendelse af den Betydning for den opvoksende Slægts Sundhed, som man efter alle foreliggende Erfaringer og Vidnesbyrd maa tillægge et Skolelægetilsyn, har man anset det for rigtigst, at *Skolelægeordningen som obligatorisk skal indføres i alle Kommuner*. En obligatorisk Ordning vil ogsaa være en Nødvendighed, hvis det som foreslaaet skal være muligt at organisere Skolelægetilsynet som en fælles Ordning for et større Omraade omfattende alle Kommuner indenfor et Amt (jfr. Bemærkningerne nedenfor til § 10.)

Man mener dernæst ikke, at private Skoler skal være undtaget fra dette Tilsyn, men har foreslaaet, at der gives dem Frihed til at vælge mellem Tilsyn af den til det offentlige Skolevæsen knyttede Skolelæge eller selv at etablere et lige saa betryggende Tilsyn, til hvilket de da vil faa Tilskud af Staten i Henhold til Reglen i § 11, Stk. 2. Ved private Skoler forstaaes Privatskoler med Tilskud i Henhold til Reglerne i Lov af 22. December 1919 (Friskoler), private Eksamensskoler (Mellem- og Realskoler samt Gymnasieskoler) og private Efterskoler med Tilskud efter Lov af 4. Juli 1942.

Det her fremhævede Synspunkt maa fremdeles føre til, at Skolelægetilsynet bør være *obligatorisk ogsaa for Børnene*. Der har ikke hidtil i Lovgivningen været Hjemmel til mod vedkommende Forældres Ønske at paabyde Lægeundersøgelse af skolesøgende Børn, bortset fra de Tilfælde, hvor Embedslægen i Medfør af de derom gældende Bestemmelser kan foretage et Eftersyn, saaledes i Tilfælde af smitsomme Sygdommes Opstaaen. Kommissionen mener imidlertid ikke, at der kan anføres nogen rimelig Begrundelse for at holde et Barn borte fra Skolelægens Undersøgelser, som foretages til dets eget Vel og ikke er forbundet med Smerter eller Ulemper af nogen Art. Hertil kommer Hensynet til de andre Børn, hvis Forældre med Rimelighed kan forvente, at der fra Skolens Side udfoldes de Bestræbelser, der er anerkendt som virksomme til Beskyttelse af Børnene mod Farer for deres Sundhed ved Omgangen med de andre Børn. Man mener derfor heller ikke at kunne imødekomme den som Bilag III trykte Henvendelse fra Christian Science om en Undtagelsesstilling for Børn af Forældre, der slutter sig til denne Bevægelse. Man finder saa meget mindre Anledning hertil, som det jo i nærværende Lov ikke drejer sig om *Behandling* af Børnene, men kun om en *Un-*